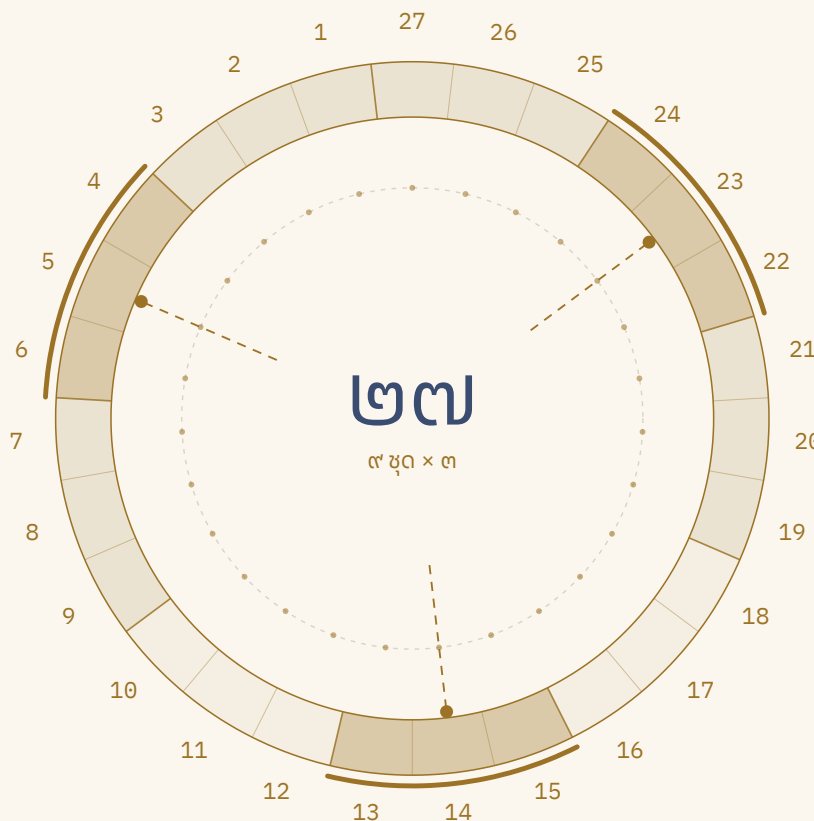

ตำราโหราศาสตร์ไทย ฉบับปรับปรุงสมัย

3

ว่าด้วยฉบับนี้

คำมั่นข้อเดียวของหนังสือเล่มนี้

ผู้อ่านต้องแยกได้เสมอว่าบรรทัดไหนคือเสียงของตำรา บรรทัดไหนคือ
การเรียบเรียงของเรา และบรรทัดไหนคือของที่ยังไม่มีใครรู้

ถ้อยคำเดิมของตำราอยู่ในกรอบอ้างอิงพร้อมเลขหน้าเสมอ · การเรียบเรียง
ของฉบับนี้เดินอยู่นอกกรอบ · และของที่ยังไม่รู้อยู่ในกล่องเส้นประ ไม่ถูก
กลบให้เนียน

เล่มนี้ต่อจากภาคพื้นดวง ผู้อ่านควรผ่านเล่ม ๒ มาก่อน โดยเฉพาะ**ระบบ
ทฤษฎี · เรือนทั้งสิบสอง · และวินัยการชั่งเมื่อเกณฑ์ขัดกัน** — เล่มนี้หยิบทั้ง
สามอย่างไปใช้ตั้งแต่บทแรกโดยไม่อธิบายซ้ำ

ตำรา ถ้อยคำที่ยกมาจากหน้าตำราตรง ๆ พร้อมเลขหน้า

เรียบเรียง เรียบเรียงจากตำรา — ความคิดเป็นของตำรา ถ้อยคำเป็นของฉบับนี้

ผู้เขียน ข้อสังเกต คำอธิบาย และรูปที่ฉบับนี้ทำขึ้นเอง

มติ การตัดสินใจของฉบับนี้ และข้อมูลจากนอกตำรา

คำเตือน จุดที่พลาดง่าย และขอบเขตการใช้ที่ฉบับนี้ประกาศไว้

รายละเอียดของระบบสีทั้งหมดอยู่ที่ **กฎแฉีและกฎแฉูปแบบ** หน้าถัดไป

⚠ ขอบเขตการใช้

คำทำนายในเล่มนี้เก็บไว้ในฐานะ**หลักฐานของตำรา** ไม่ใช่คำแนะนำ · คำทายที่กำหนดความตายของบุคคล **ไม่
นำไปแสดงเป็นคำทำนายแก่ผู้ใช้ในทุกรูปแบบ** และถ้อยคำที่สะท้อนโครงสร้างคมยุคที่ตำราเรียบเรียงเก็บไว้
เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์เท่านั้น

เล่มนี้มีหลายบทที่ตำราผูกความพิการ โรค ความยากจน และความตายเข้ากับตำแหน่งดาว · **ฉบับนี้เล่าว่า
ระบบทำงานอย่างไร และบันทึกโครงสร้างบริบทไว้ แต่ไม่ยกคำทายเหล่านั้นมาเป็นรายชื่อ**

สารบัญ

กฤษณเจสและกฤษณเจรูปแบบ	๔
ภาค ๑ • ก่อนอ่าน	๗
๑ จากพื้นดวงสู่เชิงลึก — แผนที่เล่ม ๓	๘
ภาค ๒ • สมพงศ์ — ความสัมพันธ์สองดวง	๑๓
๒ กฤษณรา และกฤษณอุบากร์ — ชะตาแตก	๑๔
๓ มหาสมพงศ์ ๑ — คู่วันเกิด • คู่เดือน • ปีนักษัตร	๒๑
๔ มหาสมพงศ์ ๒ — นาค • นาม • ลัคน์	๒๘
๕ มหาสมพงศ์ ๓ — วัฏจักร • ทวารจักร • อุภาหรัณ	๓๖
ภาค ๓ • ดวงจร — พระเคราะห์โคจรกับดวงกำเนิด	๔๖
๖ พระเคราะห์โคจรต้องลัคน์ และเป็น ๒-๑๒ แก่ลัคน์	๔๗
๗ พระเคราะห์โคจรต้องวัฏจักรเคราะห์กำเนิด — ๗๒ ข้อ	๕๔
๘ เมื่อตำราขัดกันเอง — และเกณฑ์คุ้มโทษ ๗ กรณี	๖๓
๙ ยามวัฏจักรกาล • ฤกษ์ขลุบ • ดำเนินพระราม • ชื่นฉาย	๗๐
ภาค ๔ • หลักเพิ่มของนานาพยากรณ์	๗๘
๑๐ กุมลัคน์ • ร่วมราศี • มหากาลจักรลัคน์จร	๗๙
๑๑ สุริยปฏิฐาน จันทรปฏิฐาน • การขับดวงชะตา	๘๘
๑๒ อุบลโชค • อินทภาสบาทจันทร์ • อุปจัย	๙๔
ภาค ๕ • การให้ฤกษ์	๑๐๓
๑๓ ชื่นฉาย • ยามนคร-ยายี • เปิดเรื่องการให้ฤกษ์	๑๐๔
๑๔ เทวดาให้ฤกษ์ ๓๐ ดิถี • โลกยาม • ดิถีแมลงปอ	๑๑๖

๑๕	มหาฤกษ์ และฤกษ์เฉพาะกิจ	๑๒๕
๑๖	การให้ฤกษ์ — ห้าประเภทงานมงคล	๑๔๒
๑๗	อุทาหรณ์การให้ฤกษ์ และย้ายลัคนาห้าครั้ง	๑๔๘
ภาค ๖ • หมวดเบ็ดเสร็จ		๑๕๙
๑๘	จักรทศปณัฏ์นปลาย — ของที่หลือจากคัมภีร์	๑๖๐
๑๙	คัมภีร์เบ็ดเสร็จ • ลัคนาสีชนิด • ยามสามตา	๑๖๘

ข้อมูลการพิมพ์

ฉบับนี้จัดพิมพ์เอง ไม่ผ่านสำนักพิมพ์ และไม่มีเลข ISBN · เนื้อหาใหม่ของฉบับนี้ — คำอธิบาย การจัดลำดับ แบบฝึกหัด และไดอะแกรม — สงวนลิขสิทธิ์ ส่วนถ้อยคำของต้นฉบับยังมีสถานะตามวัตถุดิบทาง ฉบับนี้ไม่ได้สงวนสิทธิ์เพิ่มให้

ผู้จัดพิมพ์	ISBN	สัญญาอนุญาตเนื้อหา	สัญญาอนุญาตโปรแกรม
เจษฎากร อินทะวิชา · จัดพิมพ์เอง	ไม่มี ISBN	สงวนลิขสิทธิ์ © ๒๕๖๙	Apache-2.0

ฉบับนี้ไม่พิมพ์ภาพถ่ายหน้าหนังสือต้นฉบับ ทุกรูปในเล่มเป็นไดอะแกรมที่เขียนขึ้นจากตัวเลขและถ้อยคำของตัวเอง · เนื้อหาของต้นฉบับที่ยกมาอ้างอิงคงไว้ตามเดิมทุกตัวอักษร

กุญแจสี่และป้ายของเล่มนี้

เล่มนี้ใช้สีทำงานอยู่อย่างเดียว: **บอกว่าข้อความตรงหน้ามาจากไหน · ไม่ได้บอกว่าดีหรือร้าย ไม่ได้บอกว่าสำคัญมากหรือน้อย · ถ้าเข้าใจห้าสีข้างล่างนี้ คุณจะอ่านทั้งเล่มออกว่าตรงไหนเป็นคำของตำรา ตรงไหนเป็นคำของเรา**

หนึ่ง · ห้าสีบอกแหล่งที่มา

ทอง — ถ้อยคำของตำรา

คำที่หลวงวิศาลดรุณกรเขียนไว้เอง **ยกมาตัวต่อตัว ไม่เรียบเรียงใหม่** · อยู่ในกรอบพื้นครีมที่มีแถบทองด้านซ้าย และมีชิปบอกเลขหน้าต้นฉบับกำกับเสมอ

น้ำเงินเข้ม — เรียบเรียงจากตำรา

สารมาจากตำราทั้งหมด แต่**เรียงคำใหม่ให้อ่านง่าย** — ตารางส่วนใหญ่ คำอธิบายหลัก และรูปที่ทางกฎของตำราออกมาให้เห็น

เขียว — งานเขียนของฉบับนี้

ส่วนที่**ตำราไม่ได้เขียนไว้** — ข้อสังเกตที่ฉบับนี้ตรวจได้เอง · ห่วงโซ่เหตุผล · และรูปที่เราวาดขึ้นเพื่อทางโครงของกฎ · เล่มนี้ไม่มีหน้าใดที่ฉบับนี้เขียนคำทนายเอง

ม่วง — มติและระเบียบวิธีของฉบับนี้

จุดที่หลักฐานไม่พอให้ตัดสินตัวเอง แล้ว**เราต้องเลือกทางหนึ่ง** · ทุกกล่องม่วงบอกเหตุผลที่เลือก และเก็บหลักฐานฝ่ายที่แย้งไว้ข้าง ๆ เสมอ

แดง — คำเตือน

จุดที่อ่านผิดแล้วเสียหาย — ด้านที่ห้ามข้าม · เนื้อหาที่ต้องอ่านในฐานะเอกสารประวัติศาสตร์ · และช่องที่**ไม่มีข้อมูล** ซึ่งต่างจากช่องที่ให้โทษ

กฎข้อเดียวของระบบนี้

ห้ามนี้ออกแหล่งที่มาเท่านั้น ห้ามยืมไปบอกว่าดีหรือร้าย — ถ้าหน้าไหนกำลังบอกว่า “ยังตัดสินไม่ได้” สักทั้งสองฝั่งต้องเป็นกลาง ห้ามใช้คู่เขี้ยว-แดงเด็ดขาด

สอง · รหัสอ่านเฉพาะตาราง — คนละชุดกับข้างบน

บางตารางใช้เขี้ยวกับแดงเป็น**รหัสอ่านทิศทาง** — เขี้ยวคือ “ตำราตัดสินว่าให้คุณ” แแดงคือ “ตำราตัดสินว่าให้โทษ” · **นี่คือคำตัดสินของตำราเอง ไม่ใช่ของเรา** จึงใช้สีได้

ทุกตารางที่ใช้รหัสนี้จะมี**ประโยคปลดชนวนคำกับใต้ตาราง** บอกตรง ๆ ว่าเป็นรหัสเฉพาะตารางนั้น คนละชุดกับห้าสีข้างบน — ถ้าตารางไหนใช้สีโดยไม่มีประโยคนี้ ถือว่าเป็นข้อบกพร่องของเล่ม

สาม · ระดับความมั่นใจ — ไม่ใช่สีเลย

ทุกห่วงโซ่เหตุผลปิดท้ายด้วยระดับความมั่นใจของข้อสรุปนั้น · ระดับนี้**อ่านจากรูปทรง ไม่ใช่จากสี** — สามอย่างพร้อมกัน: จำนวนช่องที่ทึบ · แบบของเส้นกรอบ · และคำ

■■■ สูง

ทุกชั้นยืนยันถ้อยคำที่ตำราพิมพ์ตรง ตรวจสอบได้ทั้งเส้น

■■□ ปานกลาง

โครงหลักแน่น แต่มีอย่างน้อยหนึ่งชั้นยืนยันบนการอ่านที่ยังเปิด

■□□ ต่ำ

พอบันทึกได้ แต่ยังไม่ควรเอาไปใช้ตัดสินอะไร

ที่ไม่ใช้สีเพราะระดับความมั่นใจ**ไม่ใช่แหล่งที่มา** — ถ้าให้สีนี้ยืมสีของระบบข้างบนไปใช้ ผู้อ่านจะอ่านสีเดียวได้สองความหมายบนหน้าเดียวกัน · และแบบนี้ยัง**อ่านได้ครบเมื่อพิมพ์ขาวดำ**

สี่ · ป้ายที่ต้องรู้จักอีกสามแบบ

ตำรา น. ๔๘๓

ซีปเลขหน้า — บอกว่าถ้อยคำในกรอบถัดไปมาจากหน้าไหนของต้นฉบับ เพื่อให้ตามกลับไปดูเองได้

[...]

เครื่องหมายละของบรรณารักษ์ — ตรงนี้เราตัดถ้อยคำของตำราออก · วงเล็บเหลี่ยมบอกว่าเป็นการตัดของเรา *ไม่ใช่* จุดไข่ปลาที่มีอยู่ในต้นฉบับ

ยังไม่ยุติ

กล่องเส้นประ — เรื่องที่หลักฐานยังไม่พอสืบ · ทุกกล่องบอกว่าอะไรจะปิดข้อนี้ได้ และระหว่างรอ ฉบับนี้ทำอย่างไร

ระบบทั้งหมดนี้มีไว้เพื่อสิ่งเดียว — **ให้คุณแยกออกเสมอว่ากำลังอ่านคำของใคร** · ถ้าเจอหน้าไหนในเล่มที่แยกไม่ออก นั่นคือข้อบกพร่องของเรา ไม่ใช่ของคุณ

1

ภาค ๑

น. ๔๐๑-๖๑๓

ก่อนอ่าน

บทเดี่ยวที่วางแผนให้ทั้งเล่ม — สามคำถามที่ภาคเชิงลึกตอบ · หน้า
ตำราที่แต่ละคำถามอาศัย · และคำประกาศตรง ๆ ว่าตรงไหนหลัก
ฐานแน่นและตรงไหนยังไม่แน่

บทในภาคนี้

๑

จากพื้นดวงสู่เชิงลึก — แผนทีเล่ม ๓

01 บทที่ 1

จากพื้นดวงสู่เชิงลึก แผนที่เล่ม ๓

เล่ม ๒ จบลงตรงที่อ่านดวงหนึ่งดวงได้ทั้งดวง เล่มนี้เริ่มตรงคำถามที่คนมาหา
หมอดูถามจริง — บทนี้บอกว่าคำถามเหล่านั้นมีกี่ข้อ ตำราแยกเครื่องมือไว้ให้
ข้อละชุดอย่างไร เล่มนี้ครอบคลุมตำราถึงหน้าไหน และเส้นอ่อนไหวที่เล่มนี้ต้อง
ระวังหนักกว่าเล่มก่อนอยู่ตรงไหน

ต้นฉบับ	ต้องผ่านมาก่อน	บทนี้ส่งต่อ	ท้ายบท
ไม่ผูกหน้าตำรา บทของฉบับนี้เอง	เล่ม ๒ ทั้งเล่ม กัศนา · ภพจากลัคนี · ชั่ง เกณฑ์	กรอบอ่านเชิงลึก ไปทุกบทที่เหลือ	ไม่มีแบบฝึกหัด เริ่มลงมือที่บทที่ 2

ผู้เขียน

สามคำถามของภาคเชิงลึก

เล่มที่แล้วจบลงตรงที่คุณอ่านดวงหนึ่งดวงได้ครบทั้งดวงแล้ว — ตรวจผัง ตั้ง
ลัคนา ทางเรือน ชั่งเกณฑ์ แล้วเขียนคำอ่านที่อ้างหลักได้ทุกข้อ

แต่คนที่มาหาหมอดูจริง ๆ ไม่ค่อยถามว่า “ดวงผมเป็นอย่างไร” สักเท่าใด

แล้วเขาถามอะไร?

เขาถามอยู่สามอย่าง และตำราก็แยกเครื่องมือไว้ให้คนละชุดพอดีทั้งสามอย่าง

แกนของเล่มนี้

บท 2–17 · สามคำถามที่คนมาหาหมอดูถามจริง — ตำราแยกเครื่องมือไว้ให้ละเอียด

ภาค ๖ · หมวดเบ็ดเสร็จ — ตำราทำดัชนีคำถามไว้ให้เอง เปิดตรงเรื่องที่ถามได้เลย

บท 18–19 · จักรทศนิยมที่เปลี่ยน · คัมภีร์เบ็ดเสร็จ — ชุดคำทนายรายเรื่องร้อยกว่าข้อ

รูป 1.1 · เล่มนี้เดินอย่างไร. สามคำถามข้างบนเป็นคนละเครื่องมือกัน เปิดภาคไหนก่อนก็ได้ · แต่ภายในภาคควรอ่านเรียง เพราะบทหลังใช้ของที่บทหน้าตั้งไว้ · แลว่ล่งเป็นหมวดอิสระ เปิดจากดัชนีคำถามได้ทันที

หนึ่ง “เราสองคนเข้ากันไหม” ภาค ๒ · สมพงศ์

ตำราให้ระบบเทียบสองดวงตั้งแต่ชั้นหยาบสุด (วันเกิดเป็นมิตรหรือศัตรูกัน) ไล่ถึงชั้นละเอียด (ลัคน์ต่อลัคน์ จันทร์ต่อจันทร์) รวมหกระบบ — และมีอุทาหรณ์ที่ตำราเดินให้ดูด้วยดวงจริงระดับพระเจ้าแผ่นดิน

สอง “ปีนี้ เดือนนี้ จะเป็นอย่างไร” ภาค ๓-๔ · ดวงจร และหลักเพิ่ม

จากดวงหนึ่งสู่ดวงเดิน: พระเคราะห์โคจรมาต้องลัคน์และดาวกำเนิดแล้วเกิดอะไร ใครให้โทษ ใครคุ้มโทษได้ — และในภาคนี้มีหน้าที่ผมถือว่าสำคัญที่สุดหน้าหนึ่งของทั้งคัมภีร์รออยู่ด้วย คือ น. ๔๘๓ หน้าให้ผู้แต่งหันมาบอกเองว่าจะไรคือเครื่องช่วยจำ อะไรคือคำทำนาย และเมื่อตำราขัดกันเองให้ตัดสินอย่างไร

สาม “เมื่อไรควรลงมือ” ภาค ๕ · การให้ฤกษ์

เครื่องคำนวณฤกษ์ที่เล่ม ๒ บทที่ 15 ให้ไว้ จะถูกประกอบเป็นระบบให้ฤกษ์เต็มรูป — เทวดาให้ฤกษ์-ห้ามฤกษ์ มหาฤกษ์ ตรียางศ์วางลัคน์ จนถึงอุทาหรณ์การให้ฤกษ์จริง

ปิดท้ายเล่ม

ปิดท้ายด้วย**หมวดเบ็ดเสร็จ** (ภาค ๖) — ชุดคำทายรายเรื่องร้อยละข้อที่ตำรา
ทำดัชนีคำถามไว้ให้เอง

ก่อนเปิดบทที่ 2

ผู้อ่านเล่มนี้ควรผ่านเล่ม ๒ มาก่อนแล้ว โดยเฉพาะ**ระบบทักษา** (บทที่ 3, 18–19) **ภพจากลัคน์** (บทที่ 5) และ**วินัยการชั่งเกณฑ์** (บทที่ 10) — เครื่องมือทุกชิ้นในเล่มนี้ยืมบนของเหล่านั้น และเล่มนี้จะไม่อธิบายซ้ำ

แผนที่เล่ม — เล่มนี้ครอบคลุมตำราถึงไหน

เล่มนี้ครอบคลุมตำราช่วง **น.๕๐๑–๖๑๓** (ภาค ๖ ท้ายถึงภาค ๘ ของคัมภีร์) และตามธรรมเนียมของฉบับปรับปรุงสมัย ผมขอบอกไว้ก่อนตั้งแต่หน้าแรกเลย ว่าแต่ละภาคยืมบนหลักฐานแน่นแค่ไหน

ภาคของเล่มนี้	หน้าตำรา	ฉบับนี้ทำได้แค่ไหน
๑ ก่อนอ่าน บทที่ 1	—	บทของฉบับนี้เอง ไม่ผูกหน้าตำรา
๒ สมพงศ์ บทที่ 2–5	๔๔๐–๔๕๗	เก็บครบทั้งภาค · ตารางคู่วันเกิดตรงกับเล่มจริงมาแล้ว
๓ ดวงจร บทที่ 6–9	๔๗๒–๔๙๐	เก็บครบทั้งภาค · บัญชีโคจรครบ ๙๖ รายการ · ตารางชั้นจาย น.๕๙๐ อ่านครบทุกช่อง
๔ หลักเพิ่ม บทที่ 10–12	๕๐๑–๕๓๙	เก็บครบทั้งภาค · ตัวเลขในดวงปฏิฐาน น.๕๑๐ ยังอ่านไม่ครบ จึงเดินตามได้เฉพาะขั้นที่ตัวบทบอกเอง
๕ การให้ฤกษ์ บทที่ 13–17	๕๔๑–๕๕๒	เก็บครบทั้งภาค · ผังมหาฤกษ์ น.๕๑๕ อ่านได้เก้าช่องจากสิบสอง · ดวงตัวอย่างสี่ดวงในบทที่ 17 ยังไม่ได้ถอดตัวเลข
๖ เบ็ดเสร็จ บทที่ 18–19	๕๕๓–๖๑๓	เก็บครบทั้งภาค · คำหนึ่งคำใน น.๕๗๒ ยังเลือกไม่ได้ระหว่างสามความเป็นไปได้

ตาราง 1.1 · แผนที่เล่ม ๓. ช่วง น.๕๕๘–๕๗๑ (จักรทปนิ) อยู่ในเล่ม ๒ บทที่ 4, 6, 7 แล้ว เล่มนี้ไม่ซ้ำ · เลขหน้าในตารางเป็นหน้าจริงที่ตรงกับภาพ ไม่ใช่เลขจากสารบัญ ซึ่งคลาดอยู่หลายแห่ง · ช่องขวามือเฉพาะข้อที่ยังปิดไม่ลง

ทั้งหกภาคมีหน้าต้นฉบับอยู่ในมือครบแล้ว จึงเขียนได้ทั้งเล่ม — แต่ “มีหน้า” กับ “อ่านหน้านั้นได้ครบทุกตัวเลข” ไม่ใช่เรื่องเดียวกันเลย บางผังในเล่มนี้พิมพ์เล็กจนขยายเท่าไรก็ยังอ่านไม่ออกบางช่อง ตรงไหนที่เป็นแบบนี้ผมบอกไว้ในตารางข้างบนแล้ว และบอกซ้ำอีกที่ท้ายบทที่เกี่ยวข้อง พร้อมระบุว่าข้อที่อ่านไม่ออกนั้นกระทบการใช้งานหรือไม่

หมายเหตุการเรียบเรียง

ที่ต้องพูดให้ชัดคือ เล่มนี้ไม่เติมตัวเลขที่อ่านไม่ออกด้วยการเดาให้ลงตัว และไม่แก้ตัวเลขของหน้าพิมพ์ให้เข้ากฎ — ตรงไหนที่หน้าพิมพ์ขัดกันเอง เล่มนี้คงตัวเลขตามหน้าพิมพ์ไว้ แล้วเขียนข้าง ๆ ว่าขัดกันอย่างไร

ข้อที่ต่างจากเล่ม ๒ ข้อเดียว: เล่มนี้มีดวงตัวอย่างของจริงจากตำรามากขึ้น (อุทาหรณ์มหาสมพงค์ · อุทาหรณ์การให้ฤกษ์) — เมื่อถึงบทเหล่านั้น เราจะเดินตามตำราที่ละชั้นแบบเดียวกับที่ทำกับดวงซุชกของเล่ม ๒ อีกที

กติกากที่ยกมาทั้งชุด — และ เส้นที่เล่มนี้ต้องระวังเป็นพิเศษ

กติกากการเขียนยกจากเล่ม ๒ มาครบทุกข้อ

- ถ้อยเดิมของตำราอยู่ในกรอบอ้างอิงพร้อมเลขหน้า
- คำเรียบเรียงของฉบับนี้เดินนอกกรอบ
- ข้อที่ยังไม่รู้ประกาศไว้ท้ายบท
- เนื้อหาอ่อนไหวอยู่ใต้กรอบกำกับสองชั้น (พิมพ์ครบ + ประกาศขอบเขต)
- คำทำนายความตายไม่ไปถึงผู้ใช้ปลายทางในทุกรูปแบบ

ขอบเขตของเล่มนี้

เส้นที่เล่มนี้ต้องระวังหนักกว่าเล่มก่อน

เพราะเนื้อหาเชิงลึกและชีวิตคนตรงกว่า

สมพงค์

ดวงจร

การให้ฤกษ์

พันกับการตัดสินใจครอง และมี
ถ้อยคำที่ต้องอ่านพร้อมบริบท
(บทที่ 3 จะเจอตัวอย่างแรก)

พันกับคำทายเคราะห์รายปีที่สร้าง
ความคล่องง่าย

พันกับการตัดสินใจจริง
ของคนจริง

ทุกจุดเหล่านี้เล่มนี้**เก็บครบในฐานะหลักฐาน** แต่ยังไม่นำไปเสนอเป็นคำแนะนำต่อผู้อ่านในรูปแบบใด และ
ตรงไหนที่ฉบับนี้ยังตัดสินใจไม่ได้ ผมจะเขียนตรง ๆ ว่ายังตอบไม่ได้ แล้วเก็บข้อนั้นไว้ท้ายบท — ไม่เลือกคำ
ตอบหนึ่งแล้วเขียนให้ดูเหมือนกับว่าตำราระบุชัด

คำทำนายในเล่มนี้เป็นเนื้อหาในเอกสารประวัติศาสตร์ ไม่ใช่ข้อวินิจฉัยเฉพาะตัว และไม่ควรใช้คาดอายุขัย
วินิจฉัยโรค หรือประเมินความเสี่ยงต่อชีวิต หากข้อความส่วนใดทำให้กังวล ควรหยุดอ่านและขอคำแนะนำ
จากผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมกับเรื่องนั้น เราอ่านส่วนนี้เพื่อเข้าใจระบบและประวัติของตำรา ไม่ใช่เพื่อกลัว

ผู้เขียน

บทถัดไปเปิดคำถามข้อแรกทันที — **นุรนุรา และกินนุอบาทว์** ด้านที่ตำราตั้งไว้
ก่อนจะให้เทียบสองดวงเข้าหากัน

2

ภาค ๒

น. ๔๔๐-๔๕๗

สมพงศ์ — ความสัมพันธ์สองดวง

จากดวงเดียวสู่ดวงคู่ — เริ่มที่ชะตาแตกของดวงเดียว แล้วจึงหกระบบที่ตำราใช้ตอบคำถามว่าสองคนเข้ากันได้หรือไม่ • แต่ละระบบนับจากของคนละอย่าง และตำรายังไม่บอกว่าเมื่อขัดกันให้ถืออันไหน

บทในภาคนี้

- ๒ ทูรทูรา และกินทุอุบาว์ — ชะตาแตก
- ๓ มหาสมพงศ์ ๑ — คู่วันเกิด • คู่เดือน • ปีนักษัตร
- ๔ มหาสมพงศ์ ๒ — นาค • นาม • ลัคนี
- ๕ มหาสมพงศ์ ๓ — อัฐิจักร • ทวาศจักร • อุทาหรณ์

02

บทที่ 2 · หลักที่ ๓๔

ทุรทูรา และภินทุอุบาทว์ ชะตาแตก

ก่อนจะเทียบดวงสองดวงว่าเข้ากันไหม ตำราให้เครื่องมือดูดวงเดี่ยวอีกชิ้น
หนึ่งก่อน — เชื้อไขที่ทำให้ดวงหนึ่ง “แตก” คือมีรอยร้าวเชิงโครงสร้างที่ต่อ
ให้เกณฑ์ดีอื่นก็กลบไม่มิด

ต้นฉบับ	ต้องผ่านมาก่อน	บทนี้ส่งต่อ	ท้ายบท
น. ๔๔๐–๔๔๑ หลักที่ ๓๔	ภพจากลัคน์ เล่ม ๒ บทที่ 5 และ 10	กฎชะตาแตก ไปทั้งภาคสมพงศ์	คำง ๒ ข้อ ตารางวันเกิด · เลขสองช่อง

เลขหน้าที่ต้องบอกไว้ก่อน

สารบัญของเล่มจริงวางหลักนี้ไว้ที่ น.๔๔๒ แต่หน้าที่พิมพ์เลขจริงคือ น.๔๔๐ บทนี้จึง
ยึดเลขหน้าจริงจากภาพ — ความคลาดแบบนี้พบได้ทั้งเล่มและคลาดไม่เท่ากันทุกแห่ง

ผู้เขียน

บานพับของภาคสมพงศ์

บทนี้สันแต่ทำหน้าที่เป็นบานพับ — รู้จุดแตกของดวงเดี่ยวก่อน แล้วค่อยไปดู
ว่าสองดวงประกอบกันแล้วหนุนหรือซ้ำรอยแตกกัน

ตำรา น. ๔๔๐

ถ้อยคำเดิมของตำรา — กุรกุรา และภินทุอุบาทว์

คำว่ากุรกุรา คือการทุกข์ๆ ยากๆ ในตำราพยากรณ์หมายเอาพระเคราะห์ที่เป็น ๒ และเป็น ๑๒ แต่พระเสาร์ ว่าเป็นตัวให้ทุกข์ยากด้วยนำทุกข์และตามทุกข์ เพราะพระเสาร์เป็นตัวทุกข์

[...]

ท่านกล่าวว่าชะตาผู้ใด พระเสาร์ก็ดี พระราหูก็ดี ถ้าเล็งลัคน์เป็นชะตาแตก พระอังคารเป็น ๘ แก่ลัคนาก็ว่าชะตาแตก พระจันทร์เป็น ๑๑ แก่พระราหูท่านก็ว่าเป็นชะตาแตก

[...]

อนึ่ง พระเคราะห์ทั้ง ๗ นี้ คือ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ ถ้าเป็น ๑๒ แก่ลัคนาก็เรียกว่าภินทุ อนึ่งพระจันทร์ถ้าเป็น ๘ พระศุกร์เป็น ๗ พระเสาร์เป็น ๕, ๙ พระราหูเป็น ๒, ๔ แก่ลัคน์แล้ว ก็เป็นภินทุ

[...]

ชื่อว่าภินทุอุบาทว์ แม้ว่าดวงชะตาจะได้มหาอุจจ์ เกษตรก็ดี ก็ห้ามกำลังที่จะให้คุณตลอดไปได้ไม่ ย่อมมีทุกข์ๆ ยากๆ อยู่เป็นธรรมดา ให้ทายคล้ายลงมาเถิด

ชะตาแตก — นิยาม โคลงช่วยจำ และบัญญัติภินทุ

กุรกุรา (“ทุกข์ ๆ ยาก ๆ”) ตำรานิยามผ่านพระเสาร์: ดาวที่เป็น ๒ และ ๑๒ แต่พระเสาร์ คือตัวนำทุกข์และตามทุกข์ เพราะเสาร์คือตัวทุกข์เอง

ส่วน**ภินทุอุบาทว์** คือ “ทำให้แตกให้ทำลาย” — ชะตาแตก โดยตำราให้เงื่อนไขเป็นชุด และผูกเป็นโคลงให้จำ

โคลงช่วยจำ · น. ๔๔๐

เสาร์เฟ่งเล็งลัคน์แล้ว อสุรา
กุมเมตร์อัมฤชา ว่าไว้
จันทร์สืบเห็ดแก่รา- หูเล่า
อาภัพอัปภาคให้ โทษแก่ประเพณี

เจื่อนไข	วรรคโคลงที่ตรงกัน
พระเสาร์เล็งลัคน์	“เสาร์เพ่งเล็งลัคน์แล้ว”
พระราหูเล็งลัคน์	“อสุรา”
พระอังคารเป็น ๘ แก่ลัคนา	“กุมเมณทร์อัชฎา ว่าไว้”
พระจันทร์เป็น ๑๑ แก่พระราหู	“จันทร์สืบเอ็ดแควรา- หูเล่า”

ตาราง 2.1 · เจื่อนไขชะตาแตก. “เล็ง” = อยู่ภพที่ ๗ นับจากลัคน์ (ระบบภพของเล่ม ๒ บทที่ 5) · เจื่อนไขที่สืบจากราหู ไม่ใช่จากลัคน์ — จุดอ้างอิงต่างกันในช่วงเดียวกัน ต้องอ่านแยกทีละเจื่อนไข

บัญชีกินทุรายตำแหน่ง

เจื่อนไข “เป็น N แก่ลัคนา” ในบทนี้คือตำแหน่งภพนับจากลัคน์ ระบบเดียวกับ
ทวาทศจักรของเล่ม ๒ บทที่ 5

ระวังสับสน

นี้ ไม่ใช่ การนับราศีแบบอื่นของบทสมพงศ์ที่จะเจอที่ น.๕๕๙ — สองระบบนี้สะกดคำเดียวกันแต่นับคนละอย่าง เวลาอ่านต้องแยกให้ขาดว่ากำลังนับแบบไหน

พระเคราะห์	เป็นกินทุเมื่ออยู่ภพ
ทั้ง ๗ ดวง (๑-๗)	๑๒ แก่ลัคนา
จันทร์ (๒)	๘
ศุกร์ (๖)	๗
เสาร์ (๗)	๕ · ๙
ราหู (๘)	๒ · ๔

ตาราง 2.2 · บัญชีกินทุรายตำแหน่ง. ชุดนี้มาจากย่อหน้าที่ตรวจกับภาพหน้าจริงแล้ว ต่างจากตารางตามวันเกิดข้างล่าง ซึ่งฉบับนี้ยังชี้ขาดไม่ได้ · ภพ ๑๒ = วินาสนะ สอดคล้องกับระบบภพร้ายของเล่ม ๒

แล้วตำราให้อีกสำนวนหนึ่ง – “ตามวันเกิด”

ตารางที่อ่านได้ว่าดาวประจำวันเกิดของตัวเองเป็นกินทุเมื่ออยู่ภพที่ระบุ — การอ่านแบบนี้มาจากโครงของตาราง ตำราไม่ได้เขียนเป็นคำ ฉบับนี้จึงยังไม่ขีด

คนเกิดวัน	พระ	เป็น (ภพแก่ลัคนา)
๑	๑	๕ (อ่านได้ทั้ง ๕ และ ๘)
๒	๒	๘
๓	๓	๕ (อ่านได้ทั้ง ๕ และ ๘)
๔	๔	๒ · ๙
๕	๕	๒ · ๘
๖	๖	๖ · ๗
๗	๗	๘ (ย่อหน้าข้างบนว่า ๕, ๙)

ตาราง 2.3 · กินทุตามวันเกิด. พิมพ์ไว้เป็นหลักฐาน **แต่ยังไม่นำไปใช้คำนวณ** · ไม่มีแถวราหู ทั้งที่ย่อหน้าข้างบนระบุราหู

ยังขีดไม่ได้ · สองเรื่อง

เรื่องแรกคือตัวเลข — แถววันอาทิตย์และวันอังคารอ่านได้เป็น “๕” แต่แบบพิมพ์ของหน้านี้ทำให้ ๕ กับ ๘ แยกด้วยตาไม่ออก

เรื่องที่สองคือแถวพระเสาร์ ซึ่งในตารางเป็น ๘ แต่ย่อหน้าข้างบนเป็น ๕ และ ๙ — ตำราเปิดตารางด้วยคำว่า “อนึ่งท่านกล่าวตามวันเกิดว่า” ซึ่งอาจหมายความว่านี่เป็นอีกสำนวนหนึ่ง ไม่ใช่ข้อขัดกัน

จนกว่าจะขีดได้ ฉบับนี้พิมพ์ตารางไว้เป็นหลักฐาน แต่ยังไม่นำไปใช้คำนวณ

กฎน้ำหนัก — กิณฑุลดเพดาน ไม่ใช่ลบทิ้ง

“แม้ว่าดวงชะตาจะได้มหาอุจจ์ เกษตรก็ดี ก็ยังมีกำลังที่จะให้คุณตลอด
ไปได้ไม่... ให้ตายคลาญลงมาเกิด”

ตำรา น. ๔๔๐

รูป 2.1 · กิณฑุลดเพดาน ไม่ได้ลบเกณฑ์ดี. เกณฑ์ดียังอยู่ครบ แต่ไปได้ไม่สุด — เข้าแบบแผนการชั่งเกณฑ์ของเล่ม ๒ บทที่ 10 พอดี: เกณฑ์เดียวไม่ตัดสิ้น แต่เกณฑ์โครงสร้างลดเพดานทั้งดวง

ตำรา น. ๔๔๑

ถ้อยคำเดิมของตำรา — กิณฑุรายพระเคราะห์

พระ ๑ หรือ ๒ เป็นกิณฑุ ค้ำขายก็ไม่ได้ ทำราชการก็ไม่ได้ เก็บทรัพย์ไว้มีคง ผู้ใหญ่ย่อมจะเบียดเบียน ให้โทษ
อยู่เสมอๆ

[...]

พระ ๕ เป็นกิณฑุ เล่าเรียนวิทยาการได้ยากนัก ถึงได้ก็หลงๆ สัมฯ ความทรงจำหาดีไม่

[...]

พระ ๗ หรือ ๘ เป็นกิณฑุ มักอยู่ไม่เป็นที่เป็นทาง ชอบไปๆ มาๆ ประเดี้ยวทุกข์ประเดี้ยวสุข พลัดเปลี่ยนกัน
อยู่รำไป

คำทายกีนุรายดวง — แปรดวง หกกลุ่ม

น.๕๕๑ ได้ผลของกีนุรายพระเคราะห์ โดยจับกลุ่ม ๑+๒ และ ๗+๘ — ราหูร่วม
กลุ่มเสาร์ สอดคล้องกับคู่บาปเคราะห์ที่เล่มสองพบซ้ำหลายระบบ

พระเคราะห์เป็นกีนุ	คำทายย่อ (ตามพิมพ์)
๑ อาทิตย์ หรือ ๒ จันทร์	ค้าขาย-ราชการไม่ดี เก็บทรัพย์มีคง ผู้ใหญ่เบียดเบียน (ก่อนขยายของจันทร์ — ดูกรอบเตือนท้ายบท)
๓ อังคาร	ทำไร่นาเรือกสวนไม่ดี โจรทำร้าย
๔ พุธ	ไร่นาดี ไร่นาทรัพย์
๕ พฤหัสบดี	เล่าเรียนยาก ได้แล้วหลงลืม ความจำไม่ดี
๖ ศุกร์	ของใช้เก็บไม่คง ผู้อื่นเบียดเบียนเอาไป
๗ เสาร์ หรือ ๘ ราหู	อยู่ไม่เป็นที่ ทุกข์สุขสลับ ทุกข์ยาก ๓-๗ หน มีเมฆหลงลืมง่าย

ตาราง 2.4 · คำทายกีนุรายพระเคราะห์. จับกลุ่ม ๑+๒ และ ๗+๘ ตามพิมพ์ · ทั้งชุดเป็นคำทายล้วน ไม่มีสูตรคำนวณ

ลองสังเกตให้ดี คำทายชุดนี้เป็นภาพ “ของรั้ว” ทั้งชุด — เก็บทรัพย์ไม่คง
เรียนแล้วหลงลืม อยู่ไม่เป็นที่ — ตรงกับนิยาม “กีนุนาการ” (ทำให้แตก) ที่
ตำราตั้งไว้ตอนเปิดบท

กีนุไม่ใช่เคราะห์ที่ตีเข้ามา แต่เป็นรอยรั้วที่ของดีไหลออก ซึ่งอธิบายว่าทำไม
กฏน้ำหนักรจึงว่า “กายคลายลงมา” ไม่ใช่ “กายร้าย”

กรอบเตือนก่อนอ่าน

ถ้อยหนึ่งประโยคที่ต้องอ่านพร้อมขอบเขต

คำทายกีนุของพระจันทร์มีก่อนขยายที่เป็นถ้อยยุคเก่า เก็บครบตามหน้าที่ของฉบับ พร้อม
ขอบเขตกำกับ

อนึ่งพระจันทร์เป็นภินทุ์นั้นท่านกล่าวพิเศษออกไปว่า ผู้หญิงย่อมเบียดเบียนนักแล

ตำรา น. ๔๔๑

ถ้อยนี้เหมาะรวมเพศในแบบของยุคที่ตำราเรียบเรียง — เก็บเป็นหลักฐาน แต่**ไม่ส่งออกเป็นคำทำนายต่อผู้ใช้ตรงตัว** สถานะเดียวกับชุดถ้อยอ่อนไหวที่ภาคสมพงศ์จะเจออีกหลายจุด

บทที่ 3 มีถ้อยที่หนักกว่านี้รออยู่ — บอกไว้ล่วงหน้าตรงนี้

ปิดบท — บานพับสู่มหาสมพงศ์

สองเรื่องที่บทนี้ยังตอบไม่ได้: ตารางภินทุ์ตามวันเกิดตีความถูกหรือไม่ และเลขสองช่องที่อ่านได้ทั้ง ๕ และ ๘ รวมถึงแถวพระเสาร์ที่ตารางกับย่อหน้าไม่ตรงกัน — จนกว่าจะชี้ขาดได้ ฉบับนี้พิมพ์ตารางนั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ยังไม่นำไปใช้

ผู้เขียน

ส่วนเครื่องมือวัดรอยแตกของดวงเดี่ยวได้ครบแล้ว บทถัดไปเปิด**หลักที่ ๓๕ — มหาสมพงศ์** ที่ซึ่งตารางคู่วันเกิดจะพาเรากลับไปเจอปมเก่าที่ค้างจากเล่ม ๒ คือตารางชาติเวรสองฉบับที่ไม่ตรงกันอยู่ ๔ คู่ เพราะตำราประกาศเองว่าคู่มิตร-ศัตรูของวันเกิด “ก็คงจัดตามชาติเวร”

03

บทที่ 3 · หลักที่ ๓๕

มหาสมพงศ์ ๑

คู่วัน · คู่เดือน · ปีนักษัตร

ระบบตอบคำถาม “เราสองคนเข้ากันไหม” ของตำรา วางไว้เป็นชั้น — เริ่มจากข้อมูลหยาบที่สุดที่ใครก็รู้ แล้วละเอียดขึ้นทีละชั้น บทนี้เก็บสามชั้นแรกซึ่งตำราให้มาเป็นตารางล้วน

ต้นฉบับ	ต้องผ่านมาก่อน	บทนี้ส่งต่อ	ถ่ายบท
น. ๔๔๒-๔๔๔ หลักที่ ๓๕ · มหาสมพงศ์	ตำนานชาติเวร เล่ม ๒ บทที่ 13	สามชั้นแรก ไปบทที่ 4 และ 5	ค้าง ๑ ข้อ ๔ คู่วันที่สองบัญญัติขัดกัน

ผู้เขียน

ตำราวางวิธีไว้เป็นชั้น

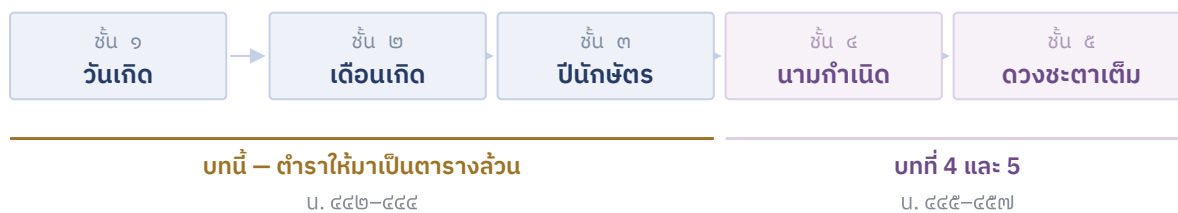
หลักที่ ๓๕ — **ตำรามหาสมพงศ์จตุททักขาหรือทักษยมก** — เริ่มจากข้อมูลหยาบที่สุดที่ใครก็รู้ (วันเกิด) แล้วละเอียดขึ้นทีละชั้น: เดือนเกิด ปีนักษัตร นามกำเนิด จนถึงดวงชะตาเต็ม

บทนี้ยังเป็นบทที่กลับไปสะกิดปมใหญ่ที่สุดปมหนึ่งของเล่ม ๒ — ตารางคู่มิตร-ศัตรูของวันเกิดนี้ ตำราประกาศเองว่า “จัดตามชาติเวร” ประโยคเดียวที่เปลี่ยนรูปคำถามของปมนั้นทั้งปม

โครงของภาคสมพงศ์

หยาบที่สุด — ใครก็รู้

ละเอียดที่สุด — ต้องผูกดวง

รูป 3.1 · ห้าขั้นตอนของการดูสมพงศ์. ตำราไล่จากข้อมูลที่ถามกันได้ทันทีไปหาข้อมูลที่ต้องผูกดวงก่อน · สามขั้นแรกเป็นตารางลัคนา ไม่ต้องคำนวณอะไรเลย · ชั้น ๔ เรียกใช้วิธีหานามกำเนิดที่เล่ม ๒ บทที่ 17 ตัดสินไว้แล้ว

ตำรา น. ๔๔๒

ถ้อยคำเดิมของตำรา — เปิดบทมหาสมพงศ์ และคู่วันเกิด

การดูสมพงศ์ชายหญิง จะอยู่ครอบครองเหยาเรือนให้เกิดสุขสวัสดิ์ด้วยกัน ย่อมเลือกสรรค์แต่ส่วนที่จะเป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อกันและกันมาประกอบกัน เว้นสิ่งที่ชั่วอกุศลขัดกันเสีย เบื้องต้นดูวันเกิดเป็นมิตรหรือเป็นศัตรูกัน แล้วจึงดูเดือนเกิดปีเกิด นามกำเนิดและดวงชะตา

[...]

วันเกิดนั้นจัดเข้าในหมวดอัฐฐเคราะห์ทั้ง ๘ วันราหูไม่มี แต่หมายเอาวันพุธกลางคืนเป็นวันราหู

[...]

ก็คงจัดตามชาติเวร

ขั้นที่หนึ่ง: คู่วันเกิด

หลักการที่ตำราวางไว้ตอนเปิดบทดงามมาก: สมพงศ์คือการ “เลือกสรรค์แต่ส่วนที่จะเป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อกันและกันมาประกอบกัน เว้นสิ่งที่ชั่วอกุศลขัดกันเสีย” — ไม่ใช่คำพิพากษา แต่เป็นการเลือกประกอบ

จุดเทคนิคแรก · วันราหู

วันเกิดจัดเข้าอัฐฐเคราะห์ทั้ง ๘ แต่สัปดาห์มีเจ็ดวัน — ตำราชี้เองว่า “**หมายเหตุ**
วันพุธกลางคืนเป็นวันราหู” ปิดช่องนิยามที่ฉบับนี้เคยเก็บไว้โดยยังไม่มีหน้า
ตำราอ้างอิง

บัญชี

คู่ (เลขวัน/อัฐฐเคราะห์)

เป็นมิตรกัน (๘ คู่)

๑/๕ · ๒/๔ · ๖/๓ · ๘/๗ · ๑/๒ · ๓/๔ · ๕/๖ · ๘/๕

เป็นศัตรูกัน (๗ คู่)

๑/๓ · ๒/๕ · ๑/๘ · ๒/๖ · ๓/๘ · ๕/๗ · ๒/๘

ตาราง 3.1 · คู่วันเกิด. วัน ๘ = ราหู = พุธกลางคืน · บัญชีศัตรูเคยถูกอ่านคลาดว่ามีคู่ ๑/๕ — เปิดเล่มจริงเทียบแล้ว
ยืนยันว่าไม่มี

ระดับ

คู่

มิตรใหญ่

๑/๕ · ๒/๔ · ๓/๖ · ๗/๘

มิตรน้อย

๑/๗ · ๒/๓ · ๓/๘ · ๔/๗

ศัตรูใหญ่

๑/๓ · ๒/๕ · ๔/๘ · ๖/๗

ศตุน้อย

๑/๒ ✕ · ๓/๗ · ๕/๘ ✕ · ๔/๖

ตาราง 3.2 · ระดับมิตรใหญ่-น้อย ศตุน้อย-น้อย. ✕ คือเครื่องหมายที่ **ตำราพิมพ์เอง** — ตกที่คู่ ๑/๒ และ ๕/๘ ซึ่งเป็น
มิตรในบัญชีแรกแต่เป็นศตุน้อยที่นี้ อ่านได้ว่าผู้เรียบเรียงเห็นความไม่ลงรอยแล้วทำเครื่องหมายกำกับไว้ให้อ่าน · เทียบ
กับเล่มจริงที่ละช่องแล้วตรงทั้ง ๑๖ คู่

สองเรื่องทำให้ตารางชุดนี้มีสถานะพิเศษ

เรื่องแรกคือความน่าเชื่อถือของเลข — เลขในหน้านี้อ่านยากเป็นพิเศษเพราะ
แบบพิมพ์ทำให้ ๕ · ๕ · ๘ แยกด้วยตาแทบไม่ได้ ฉบับนี้จึงตรวจซ้ำจนถึงขั้นเปิด
เล่มจริงเทียบทีละช่อง — บัญชีศัตรู ๗ คู่และตารางระดับ ๑๖ คู่ ตรงกันทุกช่อง
ณ การเทียบครั้งนั้น

เรื่องที่สองคือที่มา — ตำราเขียนเองว่าคู่เหล่านี้ “ก็คงจัดตามชาติเวร” คือชี้
กลับไปที่ตำนานชาติเวรของเล่ม ๒ บทที่ 13

ยังไม่ตัดสิน · ปมที่ค้างมาจากเล่ม ๒

สองบัญชีขัดกันอยู่ ๔ คู่

อาทิตย์-เสาร์

อังคาร-พุธ

พฤหัสบดี-ราหู

อังคาร-ราหู

คำว่า “ก็คง” ในถ้อยตำราสนับสนุนว่าทั้งสองบัญชีมาจากฐานเดียวกัน มากกว่าจะเป็นสองสำนักที่ให้เลือก — ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ฉบับใดฉบับหนึ่งย่อมคลาด แต่ตำราไม่บอกว่าฉบับใด

ข้อนี้ฉบับนี้ยังไม่ตัดสิน และผลสมพงศ์ของทั้ง ๔ คู่จะพลิกไปตามคำตัดสินนั้น

ตำรา น. ๔๔๓-๔๔๔

ถ้อยคำเดิมของตำรา — คู่เดือนเกิด และปีนักษัตร

เดือนคงใช้เดือนตามจันทรคติ คือ เดือนอ้าย ๑ เดือนยี่ ๒

[...]

ปีนั้นกำหนดดาว ๑๒ นักษัตรเป็นชื่อปี กำหนดด้วยธาตุอย่างหนึ่ง ด้วยชาติอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้:-

[...]

ปีและธาตุที่มีอักษรอยู่ข้างหน้าอย่างเดียวกัน เช่น ก. กับ ก. ฯลฯ ท่านจัดว่าเป็นมิตรกันดี เทวดาผู้ชาย กับเทวดาผู้หญิงจะมีสุขสวัสดิ์อายุยืน มนุษย์ผู้ชายกับมนุษย์ผู้หญิง มีลาภมาก ผีเสื้อผู้ชายกับผีเสื้อผู้หญิง มีสุข ทรัพย์มาก

[...]

ส่วนธาตุนั้นกำหนดว่า ถ้าน้ำต่อน้ำอยู่ด้วยกันดี จะมีวรรณอันงาม ถัดดินต่อดินดี ถัดไม้ต่อไม้ไม่ดี

ขั้นที่สอง: คู่เดือนเกิด

ขั้นเดือนใช้เดือนจันทรคติ (เดือนอ้าย = ๑ ถึงเดือนสิบสอง = ๑๒) จับคู่มิตร-ศัตรูตรง ๆ — และตารางนี้**ตรวจตัวเองได้** ทั้งฝั่งมิตรและฝั่งศัตรูต่างจับคู่ครบ เดือน ๑-๑๒ พอดี ไม่ซ้ำและไม่ขาดทั้งสองฝั่ง

บัญชี

คู่เดือน

เป็นมิตรกัน

๓/๕ · ๑๒/๖ · ๘/๔ · ๙/๗ · ๑/๒ · ๑๐/๑๑

เป็นศัตรูกัน

๕/๑๑ · ๖/๑ · ๒/๗ · ๘/๓ · ๙/๑๒ · ๔/๑๐

ตาราง 3.3 · คู่เดือนเกิด. แต่ละฝั่ง ๖ คู่ = ๑๒ เดือนครบไม่ซ้ำไม่ขาด — โครงสร้างตรวจตัวเองแบบเดียวกับตารางจัดรสามชั้นของเล่ม ๒

ขั้นที่สาม: ปีนักษัตร ราศุ-ชาติ

ขั้นปีนักษัตรซับซ้อนขึ้นเพราะมีสองมิติ — แต่ละปีมีราศุ (๖ ชื่อ) กับชาติ (เทวดา/มนุษย์/ผีเสื้อ × ชาย/หญิง) และตำราจับคู่ปีด้วยอักษร ก-จ หกคู่ครบสิบสองนักษัตรพอดี

อักษรคู่	ปี	ราศุ (ระบบปี – ๖ ชื่อ)	ชาติ
ก.	ชวด	น้ำ	เทวดาผู้ชาย
ก.	มะเมีย	ไฟ	เทวดาผู้หญิง
ข.	วอก	เหล็ก	ผีเสื้อผู้ชาย
ข.	ขาล	ไม้	ผีเสื้อผู้หญิง
ค.	มะโรง	ทอง	เทวดาผู้ชาย
ค.	จอ	ดิน	ผีเสื้อผู้หญิง
ง.	มะแม	ทอง	เทวดาผู้หญิง
ง.	ฉลู	ดิน	มนุษย์ผู้ชาย
จ.	เถาะ	ไม้	มนุษย์ผู้หญิง
จ.	ระกา	เหล็ก	ผีเสื้อผู้ชาย
ฉ.	มะเส็ง	ไฟ	มนุษย์ผู้ชาย
ฉ.	กุน	น้ำ	มนุษย์ผู้หญิง

ตาราง 3.4 · ปีนักษัตร ๑๒ ปี. หกคู่จับครบ ๑๒ นักษัตรพอดี — สอดตัวเองผ่านเหมือนตารางเดือน

กฎการอ่านมี “และ” อยู่ในตัว

คู่ที่ดีต้อง (ก) **อักษรเดียวกัน** และ (ข) **ชาติต่างเพศกัน** โดยคู่ชาติเดียวกันได้ คำทายดีเฉพาะทาง — เหวด+เหวด สุขสวัสดิ์อายุยืน · มนุษย์+มนุษย์ มีลาภมาก · ฝน+ฝน มีสุขทรัพย์มาก · ส่วนต่างชาติดันมีทั้งดีปนทุกข์ และมีถ้อยสองก่อนในชุดนี้ที่ต้องอ่านใต้กรอบเตือนก่อนอ่านท้ายบท

คู่ธาตุ	ผล (ตามพิมพ์)
น้ำ + น้ำ	ดี จะมีวรรณอันงาม
ดิน + ดิน	ดี
ไม้ + ไม้	ไม่ดี
เหล็ก + เหล็ก	— คำทำนายความตาย · ดูกรอบเตือนก่อนอ่านท้ายบท
ไม้ + น้ำ	ดี
ไฟ + น้ำ	ถ้อยก็ถ้อยอาศัยกัน
น้ำ + ดิน	ดีนัก
ทอง + น้ำ	ดี
ทอง + ทอง	ถ้อยก็ถ้อยอาศัยกัน
ดิน + ทอง	ดี

ตาราง 3.5 · กฎธาตุต่อธาตุของระบบปักษีตร. หกธาตุจับคู่ได้ ๒๑ แบบ ตำราให้มาเพียงชุดนี้ — ฉบับนี้ไม่เติมคู่ที่เหลือเอง

จุดที่ต้องระวังที่สุดของบทนี้

“ธาตุ” ของปักษีตรเป็นคนละระบบกับ “ธาตุ” ของราศี — ราศีใช้ ๔ ธาตุ (ไฟ ดิน ลม น้ำ — เล่ม ๒ บทที่ 3) ปักษีตรใช้ ๖ ชื่อ (น้ำ ดิน ไม้ ทอง ไฟ เหล็ก — ไม่มีลม)

สองระบบนี้สะกดคำเดียวกันแต่นับคนละอย่าง เวลาอ่านต้องแยกให้ขาดว่ากำลังนับแบบไหน

กรอบเตือนก่อนอ่าน

สองถ้อยของ น.๔๔๔ ที่ต้องอ่านพร้อมขอบเขต

ห้ามมิให้ใช้เพศชายกับเพศชายด้วยกัน เพศหญิงกับเพศหญิงด้วยกัน ต่างชาติกันคนละเพศ
ท่านว่ามีทุกข์ คือเทวดากับผีเสื้อ มีสุขกับทุกข์ระคนกัน แต่ว่าจะมีทรัพย์มาก เทวดากับมนุษย์จะ
จากกันแล้วจะพบกันอีก ผีเสื้อกับมนุษย์ว่าจะตายจากกัน

[...]

ถ้าเหล็กต่อเหล็กว่าจะตายจากกัน

ตำรา น. ๔๔๔

ก่อนแรกเป็นข้อห้ามในกรอบสังคมยุคที่ตำราเรียบเรียง — ข้อสังเกตเชิงเทคนิคที่ต้องบันทึกคือ “เพศ”
ในประโยคนี้ว่ากันตามชาติประจำปีนักษัตร (เทวดาผู้ชาย/ผู้หญิง ฯลฯ) ไม่ใช่เพศของบุคคลโดยตรง แต่
ถ้อยคำความพอฟังจะดูอ่านอย่างหลังได้

ฉบับนี้จึงเก็บเป็น**หลักฐานประวัติศาสตร์เท่านั้น** ไม่ส่งออกเป็นกฎหรือคำแนะนำในทุกชั้นใช้งาน และ
นโยบายการเก็บ/แสดงขั้นสุดท้ายเป็นข้อที่ฉบับนี้ยังไม่ตัดสิน

ก่อนหลัง (“ตายจากกัน” ทั้งของคู่ชาติและคู่ธาตุเหล็ก) เข้าเกณฑ์คำทำนายความตาย — ไม่นำไปแสดง
เป็นคำทำนายในทุกรูปแบบ ตามนโยบายยืนของทุกเล่ม

คำทำนายเหล่านี้เป็นเนื้อหาในเอกสารประวัติศาสตร์ ไม่ใช่ข้อวินิจฉัยเฉพาะตัว และไม่ควรใช้ตัดสินความ
สัมพันธ์ของใคร เราอ่านส่วนนี้เพื่อเข้าใจระบบและประวัติของตำรา

ปิดบท — สามชั้นแรกครบ

ชั้นวัน-เดือน-ปีให้ตารางที่ตรวจสอบย้อนได้ครบ — คู่เดือนสอบตัวเองผ่าน · คู่
วันตรงกับเล่มจริงแล้ว · ปีนักษัตรจับคู่ครบสิบสอง เหลือข้อเดียวที่ฉบับนี้ยัง
ไม่ตัดสิน คือ ๔ คู่วันนั้นจะอ่านตามฉบับไหน

ผู้เขียน

บทถัดไปขึ้นชั้นที่ละเอียดขึ้น — **นาคสมพงศ์ นามสมพงศ์ และลัคน์สมพงศ์**
(น.๔๔๕-๔๔๙) ชั้นนามจะเรียกใช้วิธีหานามกำเนิดที่เล่ม ๒ บทที่ 17 ตัดสิน
ไว้แล้ว